

noget Skrift i den hele Sag uden netop igjennem Forhandling med Rigsdagen og efter Forelæggelse for denne af alle Planer i saa Henseende; man bevilgede endog Penge til Planen til en Fuldbendelse af Theatret, hvilken da oveniøbet kom paa det følgende Aars Udstilling paa Charlottenborg, fandtes i illustrerede Blade og kortfagt var meget tilgængelig. Man kunde altsaa ganske vist være gaaet videre paa den Vej og have angivet en Maade, hvorpaa den endelige Afslutning kunde finde Sted; men Grundten til, at man gif den Vej, man gif, var — hvad det ærede Medlem vistnok ogsaa fuldtveed — det, man kalder den haarde Nødvendighed. Man begyndte ikke, som den ærede første Taler bemærkede, bagfra, nei, man begyndte fra Midten, da man havde bragt i Erfaring, at der var al Udsigt til, at hele anden Etage vilde falde ned paa første, og man gjorde ingen Forandring med Hensyn til den hele store Scene, Garderobe og hvad dertil hører, før Rigsdagens Medlemmer selv havde synet Localiteterne og faaet Overbeviisning om, at det ikke var muligt at holde den daværende Tilstand vedlige; derfor var man nødt til at gjøre Noget. Det er nu ganske vist, at man kan have meget forskjellige Forestillinger om, hvad der er anstændigt. Det ærede Medlem, som jeg troer nu er gaaet bort, og som før er betegnet som Den, der holder sig til Uhret, (H. Jensen), sagde, at han ikke vilde røre ved denne Sag af lutter Høflighed imod mig, men det skulde virkelig gjøre mig ondt, om han af den Grund skulde forhindres fra at sige, hvad han ønskede. Jeg kan overmaade let tage derimod, thi jeg er aldeles enig i, at Bygningen, som den nu staaer, er høist uanstændig, og det er en Selvfølge, at enhver Bygning, hvormed der standses paa Halvveien, efterhaanden bliver det. Naar man nu har opløst det store Spørgsmaal: Skulde vi ikke see at faae en heelt ny Theaterbygning istedetfor at fortsætte den tilstedeværende, vil jeg bemærke, at det Hensyn, hvortil man nu fortrinnsviis støtter sig i saa Henseende, nemlig den skønne Plads, der nu er aabnet ved Gammelholm, ikke kunde tages for tolv Aar siden, da det sandelig var meget usikkert, om Projectet med Gammelholm overhovedet skulde blive realiseret; men selv nu, efterat det er blevet

realiseret, siger jeg, at det er saare tvivlsomt, om det virkelig skulde være rigtigt at gjøre Forsøg paa ad denne eller hvilken som helst anden Vej at faae opført et nyt Theater. Til dem, der mene, at dette ikke er tvivlsomt, vil jeg sige, at det maa betragtes som en Fordeel, ja, som en nødvendig Betingelse derfor, at man gif den Vej, hvorpaa man for tolv Aar siden slog ind, thi derved er det blevet muligt nu at opføre et Theater der, hvor det nødvendigt maa opføres, fordi Stedet er tilvant og det bedste Sted i Kjøbenhavn, nemlig Kongens Nytorv, idet Høistolen nu giver en Plads aaben, medens man samtidigt vil kunne fortsætte Skuespillene i de 4, 5 og 6 Aar, der upaatvilelig ville gaae hen, inden et nyt Theater kan rejse sig. Man kan ikke bygge et nyt Theater paa det gamles Grund, efterat have revet dette ned, og endda forsøge paa at spille, thi man saae i sin Tid under en Restauration, hvor overordentlig store Udgifter der fulgte med at spille paa et andet Sted. Man har derfor ganske vist ikke kunnet gaae nogen anden Vej end den, man gif i 1855, og jeg troer heller ikke, at man i fjerneste Maade kan beklage sig derved med Hensyn til det Deconomiske, thi det er dog en ganske interessant Oplysning, jeg tidligere har havt Leilighed til her at give, at man efter Ombygningen bragte den normerede Indtægt af 590 Rd. — ja, maaskee kun 550 Rd. — pr. Spilleaften op til 700 Rd., og i flere Aar til over 800 Rd.; men, vil jeg kun ansætte Forsøgelsen til 100 Rd. pr. Spilleaften, vil dette alene udgjøre 25,000 Rd. for Saisonen. Det forekommer mig derfor, at de Penge, der i sin Tid bleve anvendte paa Restaurationen, have forrentet sig, uden at tale om, at de vare nødvendige. Naar Spørgsmaalet imidlertid bliver, om man ikke skulde gjøre et Forsøg paa at faae Theatret færdigt, saa siger jeg, at jeg af ganske Hjerte vilde ønske dette, fordi jeg troer, at det, om det endog ved et Theater væsentligt kommer an paa, hvad man faaer indenfor det, ikke er uskikligt at give Lust for saa mange Udvæmsord med Hensyn til det Dyre, og fordi det i sig selv er upassende og mislæbende saaledes at have staaende en halvfærdig Bygning, der efterhaanden mere og mere bliver daarligt ved-